

קציר הדורה

מסיפורי המקום - 2

בשטחים הניתנים לעיבוד, גידלו אנשי כפר מנסורת אל-חיט תבואות קיץ, בשם דורה (MILLET-SORGHUM). היבול הבשיל כעת (אוגוסט 1948), והיה חבל לתת לו ללכת לאיבוד. לאחר שאחרים (מאיכרי ראש-פינה וחברי החושלים-עמיעד) התחילו להקדים אותנו, סוכם בתיאום עם המפקדה הצבאית בראש פינה ועם הממונה על הרכוש הנטוש בצפת, שנאסוף מיבול זה מה שניתן. השלטונות אפילו ויתרו לנו על תשלום האגרה המקובל של 1 לא"י לדונם.

בעקבות סיכום זה, הוחלט באסיפה להוריד את יום העבודה מ-9 ל-8 שעות, ולנצל שעה זאת לצאת ולקטוף את הדורה בשטחים שמסביב למשלט. גויסו כל האולרים והסכינים והחבריה יצאו לקציר, שבו רק מורידים את ראשי השיבולים ומכניסים אותם לשקים. היציאה תואמה עם אנשי הפורהייב בטובא ועם חיילי המשלטים מסביב, כדי למנוע תקריות אש, כי גם אחרים הסתובבו בשטח ולא כולם מאנשי שלומנו.

מצאתי רישום בנושא זה ביומן הקרב של משלט מנסורה, ליום 8.8.48 :

09.00 - פותחים באש שפנדאו (מכונת ירייה) ורובים על האנשים שלנו לפני תל-אר-רומאן. האש באה משם, וזאת למרות שהודענו להם שאנשים שלנו יעבדו במקום בקציר הדורה. ירו 2 צרורות וכמה יריות בודדות. איש לא נפגע.

בתחקיר התקרית, התבררה סיבת הפתיחה באש: אחד הקוצרים שלנו, בשם מוסי, היה צריך לעשות את צרכיו והתרחק לתוך השיחים. במשלט ראו תנועה חשודה, רחוק מהקוצרים, ופתחו באש לכיוון זה. הירי תפס את גיבורנו עם ה"מכנסיים למטה" והוא מיהר להסתלק כל עוד נפשו בו. לא ידוע אם הספיק "לגמור" או לא...

רשם: יצחק עדר, 11.2.94
עריכה: רחל גינת
הקלדה: ציפורה סמברג